

Postępowanie administracyjne w sprawie wydania danych z katastru nieruchomości, cz. II

JAWNE I NIEJAWNE

Jedynie część z określonych form udostępniania danych z zasobu została zastrzeżona dla kręgu osób legitymujących się interesem prawnym. Obowiązuje bowiem generalna zasada jawności danych przedmiotowych o gruntach, budynkach i lokalach.

DARIUSZ FELCENLOBEN

W przypadku, o którym mowa w art. 217 § 2 pkt 2 kpa, kiedy osoba zainteresowana pozyskaniem danych z operatu ewidencji gruntów uzasadnia swoje żądanie interesem prawnym, właściwy organ winien zbadać zasadność złożonego wniosku w postępowaniu wyjaśniającym (art. 218 § 2 kpa). Natomiast w sytuacji opisanej w art. 217 § 2 pkt 1 kpa, gdy urzędowego potwierdzenia pewnych faktów lub stanu prawnego wymaga przepis prawa, organ ma obowiązek wydać zaświadczenie bez wnikania w prawny interes osoby ubiegającej się o zaświadczenie, jest on bowiem z góry ustalony przez wskazany przepis prawa.

• POSTĘPOWANIE WYJAŚNIAJĄCE

W postępowaniu wyjaśniającym organ winien ustalić, czy istnieje norma prawa materialnego stanowiąca podstawę interesu prawnego, który da się indywidualnie wyodrębnić i ustalić. O istnieniu interesu prawnego można mówić tylko wówczas, gdy zgłaszane żądanie nie wy-

nika jedynie z przekonania samego zainteresowanego, lecz z konkretnej normy prawnej i oceny ustawodawcy¹. Interesu prawnego nie można zatem wywodzić z samego faktu istnienia wskazanego aktu prawnego ani nie może on wynikać jedynie z uprawnień podmiotów, ani mieć charakteru dorozumianego. Nie ma więc interesu prawnego w urzędowym poświadczeniu określonych faktów osoba, która wystąpiła z takim żądaniem w sytuacji, kiedy inny organ żąda od strony przedstawienia takiego zaświadczenia, nie wskazując jednocześnie przepisu prawa wymagającego zaświadczenia dla potwierdzenia określonych faktów (art. 220 § 2 kpa)².

Prowadząc postępowanie wyjaśniające, organ winien przede wszystkim ustalić, czy osoba, która wystąpiła z żądaniem uzyskania danych z operatu ewidencji gruntów i budynków (EGiB) w formie zaświadczenia, posiada legitymację procesową w tym zakresie, wywodząc swoje uprawnienia z interesu prawnego, jaki posiada. Mając na uwadze fakt, iż zaświadczenie potwierdza jedynie istniejący aktualny stan uwidoczni-ony w operacie EGiB, stwier-

dzić wypada, że konieczność podjęcia postępowania wyjaśniającego spełnia jedynie pomocniczą rolę przy ustalaniu treści zaświadczenia i ogranicza się tylko do takiego postępowania, które pozwoli na urzędowe potwierdzenie znanych organowi faktów lub stanu prawnego³.

W ramach postępowania wyjaśniającego prowadzonego w związku z wnioskiem osoby uprawnionej do otrzymania zaświadczenia niedopuszczalne jest prowadzenie postępowania dowodowego zmieniającego istniejący stan faktyczny czy prawny. Organ administracji, wydając dane z operatu ewidencyjnego, potwierdza jedynie w formie dokumentu urzędowego to, co jest aktualnie wpisane w rejestrze publicznym. Nie może w tym trybie wywoływać skutków kształtujących stosunki prawne (prawa i obowiązki). Dopuszczalna jest za to aktualizacja zapisów w operacie EGiB, podjęta z urzędu przez właściwy organ z przyczyn określonych w § 46 ust. 2 rozporządzenia⁴ na podstawie posiadanych w chwili złożenia wniosku przez starostę dokumentów określających zmiany danych ewidencyjnych.

• WYDANIE ZAŚWIADCZENIA

Organ prowadzący operat EGiB nie może odmówić wydania danych ewidencyjnych w formie zaświadczenia w przypadku, gdy:

- chodzi o urzędowe potwierdzenie faktów i stanu prawnego, wynikających z prowadzonych przez ten organ ewidencji, rejestrów lub innych danych znajdujących się w jego posiadaniu (art. 217 § 2 pkt 1 kpa);

- osoba zainteresowana wykaże swój interes prawny w urzędowym potwierdzeniu określonych faktów lub stanu prawnego (art. 217 § 2 pkt 2 kpa).

Właściwy organ (starosta) zobowiązany jest do wydania danych ewidencyjnych w formie zaświadczenia bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni od daty wszczęcia postępowania (art. 217 § 3 kpa), tj. dnia doręczenia żądania. W przypadku przekroczenia terminu wnioskodawcy nie przysługuje możliwość złożenia zażalenia, ma jednak prawo złożenia skargi na bezczynność organu do Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego – WINGiK-a (art. 7b ust. 2 pkt. 2 ustawy *Pgik*). Do terminu nie wlicza się opóźnień spowodowanych z winy strony lub z przyczyn niezależnych od organu (art. 35 § 5 kpa). Treść i for-

mę wypisu oraz wyrysu z operatu ewidencyjnego, a także klauzul związanych z ich uwierzytelnieniem określa załącznik nr 5 do rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów.

● ODMOWA

Jeżeli w ramach prowadzonego postępowania wyjaśniającego wnioskodawca nie wykaże swego interesu prawnego, organ prowadzący ewidencję gruntów zobowiązany jest odmówić wydania żądanych danych. Podstawą odmowy może być również wymaganie przez stronę wydania zaświadczenia o żądanej treści (art. 219 kpa). Jeżeli wnioskodawca żąda wydania zaświadczenia o treści innej, niż wynika to z aktualnie prowadzonych rejestrów, to w ramach postępowania wyjaśniającego organ winien ustalić, czy wydanie takiego zaświadczenia nie wywołałoby bezpośrednio skutków prawnych prowadzących do zmiany istniejących wpisów w operacie ewidencyjnym. Nie można bowiem w trybie postępowania uproszczonego (wydanie zaświadczenia) wywoływać skutków prowadzących do kształtowania stosunków prawnych związanych z przyznaniem lub ograniczeniem stronie jej uprawnień.

Wydaje się, że jedynym uzasadnionym odstępstwem od zasady wydawania zaświadczeń według aktualnego stanu ujawnionego w rejestrach publicznych może być żądanie wydania danych potwierdzających „historyczny stan” na określoną we wniosku datę. Organ prowadzący EGIB nie może w takiej sytuacji odmówić wydania zaświadczenia, w którym potwierdzi jedynie stan prawny i faktyczny, jaki istniał w określonym we wniosku dniu. Z taką sytuacją możemy mieć do czynienia np. w przypadku konieczności wydania za-

świadczenia potwierdzającego ujawniony w EGIB stan prawny na 5 grudnia 1990 r., tj. dzień uwłaszczenia z mocy prawa przedsiębiorstw państwowych. Charakter zaświadczenia, o jakim mowa w art. 218 kpa, ogranicza się tylko do takiego postępowania, które pozwoli na stwierdzenie znanych faktów lub stanu prawnego⁵.

Podstawą odmowy nie może być również fakt, iż wydane zostało wcześniej zaświadczenie o innej treści. Przepisy kpa nie przewidują bowiem możliwości zmiany zaświadczenia wydanego w postępowaniu administracyjnym. W sytuacji, kiedy nastąpiła zmiana zapisów w operacie EGIB, osoba zainteresowana może żądać nowego zaświadczenia o treści adekwatnej do aktualnego stanu ujawnionego w operacie ewidencyjnym, a nie zmiany uprzednio wydanego.

Reasumując, odmowa wydania zaświadczenia może nastąpić w przypadku, gdy:

- brak jest podstaw do wydania zaświadczenia – wnioskodawca nie wykaże interesu prawnego w urzędowym potwierdzeniu określonych faktów lub stanu prawnego (art. 217 § 2 pkt 2 kpa),

- brak jest możliwości wydania zaświadczenia o treści żądanej przez osobę ubiegającą się o nie (art. 219 kpa).

Odmowa wydania zaświadczenia lub zaświadczenia o żądanej treści następuje w formie postanowienia, na które służy stronie zażalenie (art. 219 kpa) wniesione w terminie siedmiu dni od daty doręczenia do organu wyższego stopnia (WINGiK-a) za pośrednictwem organu, który je wydał.

● DANE OSOBOWE A ZAŚWIADCZENIA

Odrębnym zagadnieniem jest problem, czy organ prowadzący ewidencję zobowiązany jest przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym udostępnianiu danych badać

spełnianie przesłanek, o których mowa w art. 23 lub 29 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jednolity DzU nr 101 z 2002 r., poz. 926 ze zm.) przez osobę występującą z żądaniem udostępniania danych z operatu EGIB (w tym wypisów i wyrysów).

Należy przy tym zwrócić uwagę, że nałożony na organ prowadzący ewidencję w § 53 ust. 1 w związku z § 44 pkt 5 rozporządzenia⁴ obowiązek odpowiedniego stosowania przepisów ustawy o ochronie danych osobowych dotyczy jedynie przypadku ochrony danych ewidencyjnych przed ich utratą, zniszczeniem, niepożądaną modyfikacją, nieuprawnionym do nich dostępem i ujawnieniem. Odwołanie się wprost do przepisów tej ustawy tylko w zakresie określonym w § 44 pkt 5 rozporządzenia sprawia, że w pozostałych zadaniach związanych z prowadzeniem ewidencji, w szczególności dotyczących udostępniania danych ewidencyjnych (§ 44 pkt 4), przepisy tej ustawy nie znajdują zastosowania. Należy zauważyć, iż przepisy ustawy o ochronie danych osobowych nie stosuje się do osób fizycznych, które przetwarzają dane uzyskane na ich żądanie (art. 217 § 2 kpa) wyłącznie w celach osobistych lub domowych (art. 3a ust. 1 pkt 1).

Warto zwrócić uwagę, że wydawanie danych ewidencyjnych w formie zaświadczenia, co do zasady może mieć miejsce wówczas, gdy określony fakt lub stan prawny wymaga urzędowego potwierdzenia albo przemawia za tym interes prawny. Natomiast istotą wniosku o udostępnienie danych osobowych jest uzyskanie określonych informacji, a nie urzędowe ich potwierdzenie. Wydanie w trybie administracyjnym zaświadczenia potwierdzającego określony stan w operacie ewidencji gruntów ma w swej istocie odmienny charakter niż pro-

cedura związana z udostępnianiem danych osobowych i nie może być w tym znaczeniu traktowane tożsamo. Można zatem stwierdzić, że jedyną przesłanką, którą powinien badać organ prowadzący EGIB w postępowaniu o wydanie danych z zasobu w formie zaświadczenia, jest posiadanie przez wnioskującego interesu prawnego w uzyskaniu tych danych na zasadach określonych w art. 24 ust. 3 ustawy PgiK.

● „JAWNOŚĆ” DANYCH

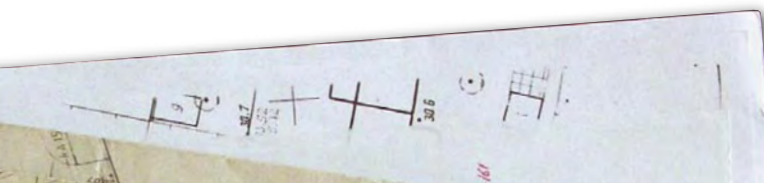
Zgromadzone w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym dane ewidencyjne udostępniane są w formie:

- pisemnej – w postaci dokumentów urzędowych, do których zalicza się według § 51 rozporządzenia⁴: komputerowe wydruki mapy ewidencyjnej i wyrysy z tej mapy, wypisy z rejestrów (gruntów, budynków i lokali) uwierzytelnione przez starostę i opatrzone stosownymi klauzulami,

- informacji ustnej lub wizualnej.

Informacje o gruntach, budynkach i lokalach zawarte w operacie EGIB, który składa się z map, rejestrów i dokumentów uzasadniających wpisy do tych rejestrów, są jawne i wydawane odpłatnie (art. 24 ust. 1 i 2 ustawy PgiK).

Analizując problem udostępniania z zasobu danych ewidencyjnych na tle istniejących przepisów, należy zwrócić uwagę, że jedynie w stosunku do części z określonych form udostępniania danych zastrzeżony został przez ustawodawcę krąg osób uprawnionych do ich otrzymania. W art. 24 ust. 3 ustawy PgiK określono bowiem, że wypisy i wyrysy z operatu ewidencyjnego są wydawane przez organ prowadzący operat EGIB odpłatnie na żądanie właścicieli lub osób fizycznych i prawnych, w których władaniu znajduje się grunt, budynek czy lokal oraz osób fizycznych i praw-

nych czy innych jednostek organizacyjnych, które mają interes prawny w tym zakresie, a także na żądanie organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego.

Wyłączając przypadki wydawania danych wymienione powyżej, można stwierdzić, że obowiązuje generalna zasada wyrażona w art. 24 ust. 2 ustawy *Pgik* o jawności informacji o gruntach, budynkach i lokalach w zakresie, o którym mowa w art. 20 tejże ustawy.

Zatem każdy występujący o wydanie informacji dotyczących:

- gruntów – ich położenia, granic, powierzchni, rodzajów użytków gruntowych oraz ich klas gleboznawczych, oznaczenia ksiąg wieczystych lub zbiorów dokumentów, jeżeli zostały założone dla danej nieruchomości;

- budynków – ich położenia, przeznaczenia, funkcji użytkowych i ogólnych danych technicznych;

- lokali – ich położenia, funkcji użytkowych oraz powierzchni użytkowej winien je otrzymać bez konieczności badania przez właściwy organ, czy osoba zainteresowana ich pozyskaniem posiada jakiegokolwiek interes prawny w tym zakresie. Podkreślić należy, że reguła ta dotyczy jedynie danych przedmiotowych ujawnionych w operacie ewidencyjnym, a nie danych podmiotowych, o których mowa w art. 20 ust. 2 ustawy *Pgik*.

Informacje jawne o gruntach, budynkach i lokalach wydawane z operatu ewidencyjnego w formie pisemnej w postaci:

- kopii mapy ewidencyjnej,

- wykazów i zestawień dotyczących gruntów, budynków i lokali, uwierzytelnione przez uprawniony organ (starostę) i opatrzone stosownymi klauzulami, zaliczyć można z całą

WYDAWANIE DANYCH EGIB W PIGUŁCE

1. Wydawane dane z operatu ewidencyjnego podzielić można na:

- jawne – o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy *Pgik* – wydawane osobie zainteresowanej w formie dokumentu urzędowego (zaświadczenia) lub ustnie – bez ograniczeń,
- zastrzeżone – dla osób spełniających kryteria, o których mowa w art. 24 ust. 3 ustawy *Pgik* oraz w art. 217 § 2 kpa,
- wydawane w formie dokumentu urzędowego – zaświadczenia.

2. Przepisy ustawy o ochronie danych osobowych nie obejmują czynności związanych z udostępnianiem danych ewidencyjnych w formie zaświadczenia lub ustnie (w § 53 pkt 1 rozporządzenia⁴ wskazano zakres stosowania tych przepisów – dotyczy wykonywania czynności określonych w § 44 pkt 5 tego rozporządzenia), natomiast czynności udostępniania danych ewidencyjnych (§ 44 pkt 4) nie objęte są tym zastrzeżeniem.

3. Przepisy ustawy o ochronie danych osobowych (art. 3 ust. 1) stosuje się w przypadkach, o których mowa w § 53 pkt 1 rozporządzenia⁴ – czyli w związku z ochroną danych ewidencyjnych przed utratą, zniszczeniem, niepożądaną modyfikacją, nieuprawnionym do nich dostępem i ujawnieniem (§ 44 pkt 5).

4. Jedyńą przesłanką, którą powinien badać właściwy organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków w postępowaniu o wydanie danych „zastrzeżonych” w formie zaświadczenia, jest posiadanie przez wnioskującego interesu prawnego w uzyskaniu tych danych (art. 24 ust. 3 ustawy *Pgik*).

5. Czym innym jest wydawanie danych z zasobu, a czym innym wydawanie uwiarygodnionych dokumentów uzasadniających wpisy w operacie ewidencyjnym.

pewnością do kategorii dokumentów urzędowych, o których mowa w art. 76 § 1 kpa i art. 244 § 1 kpc, potwierdzających określony stan ujawniony w operacie ewidencyjnym.

Podkreślić jednak należy, że samo postępowanie w sprawie wydania wyszczególnionych wyżej danych różni się zasadniczo od postępowania w sprawie wydawania zaświadczeń, o którym mowa w art. 217 § 2 kpa. Określona zasada jawności informacji o gruntach, budynkach i lokalach w zakresie, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy *Pgik*, sprawia, że przy wydawaniu tego rodzaju dokumentów urzędowych (zaświadczeń) nie ma potrzeby badania, czy osoba zainteresowana pozyskaniem przedmiotowych danych spełnia kryteria określone w art. 217 § 2 kpa. Ta istotna różnica nie powoduje jednak, że wydawane z zasobu dokumenty posiadają inny status. Są to dokumen-

ty urzędowe – zaświadczenia potwierdzające określony stan uwidoczniony w operacie ewidencyjnym gruntów w zakresie, którego dotyczą. Pozostałe zasady prowadzenia postępowania administracyjnego w sprawie wydania zaświadczenia mają zastosowanie i w tym przypadku, a w szczególności w zakresie:

- terminu wydania dokumentu (zaświadczenia) – siedem dni od daty złożenia wniosku,

- odmowy wydania zaświadczenia – w formie postanowienia, na które można złożyć zażalenie.

Podkreślić należy, że ustnie albo drogą przekazu wizualnego mogą być udzielane jedynie informacje jawne, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy *Pgik*. Nie zwalnia to jednak osoby zainteresowanej o obowiązku zgłoszenia żądania (podania) w jeden ze sposobów okreś-

lonych w art. 63 kpa, a organu – od pobrania stosownej opłaty wycelowanej na podstawie zasad określonych w rozporządzeniu ministra infrastruktury z 19 lutego 2004 r. w sprawie wysokości opłat za czynności geodezyjne i kartograficzne oraz udzielanie informacji, a także za wykonywanie wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego (DzU nr 37 z 2004 r. poz. 333).

Z chwilą, kiedy możliwe będzie uwierzytelnienie informacji (przekazanej drogą elektroniczną) poprzez złożenie przez organ (starostę) podpisu elektronicznego, zaistnieją warunki do zaklasyfikowania takiego dowodu jako dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 76 kpa. Przypomnieć należy, że według art. 58 ust. 2 ustawy z 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (DzU nr 130 z 2001 r., poz. 1450 ze zm.) organy administracji publicznej zobowiązane są do 15 sierpnia 2006 r. stworzyć warunki do wnoszenia podań i wniosków oraz innych czynności w postaci elektronicznej w przypadkach, gdy przepisy prawa wymagają składania ich w określonej formie lub według określonego wzoru. Do tego czasu informacja przekazana drogą elektroniczną musi być traktowana jako ustna.

● WGLĄD W AKTA SPRAWY

O ile ustawodawca w art. 24 *Pgik* oraz § 51 ust. 1 rozporządzenia⁴ określił zasady i formy, w jakich wydawane są aktualne dane z operatu ewidencyjnego, o tyle brak już jest takich reguł, które określałyby zasady wydawania dokumentów uzasadniających wpisy w operacie. W tej sytuacji należy odwołać się i stosować odpowiednio inne przepisy prawa, w tym określone w rozdziale 3 kpa (udostępnianie akt).

Niezwykle ważne regulacje w tym zakresie zawiera art. 51 ust. 3 Konstytucji RP –

„Każdy ma prawo dostępu do dotyczących go urzędowych dokumentów i zbiorów. Ograniczenie tego prawa może nastąpić ustawą”, w tym:

- z 29 sierpnia 1997 r. *o ochronie danych osobowych* (DzU nr 101 z 2001 r., poz. 926 ze zm.),

- z 6 września 2001 r. *o dostępie do informacji publicznej* (DzU nr 112 z 2001 r., poz. 1198 ze zm.).

Strona postępowania administracyjnego, odwołując się do treści art. 51 ust. 3 Konstytucji, będzie miała prawo domagać się wglądu do akt sprawy, w tym danych uzasadniających wpisy do rejestru gruntów. Udostępnianie akt sprawy w rozumieniu art. 73 i 74 kpa obejmuje:

- przeglądanie akt sprawy,
- sporządzanie notatek i odpisów z akt sprawy,

- żądanie uwierzytelnienia sporządzonych uprzednio notatek i odpisów z akt sprawy, o ile jest to uzasadnione ważnym interesem strony,

- żądanie wydania z akt sprawy uwierzytelnionych odpisów, o ile jest to uzasadnione ważnym interesem strony.

Z treści art. 73 § 1 kpa wyraźnie wynika, że prawo domagania się spełnienia przez właściwy organ administracji obowiązków określonych w art. 73 § 1 i § 2 kpa przysługuje wyłącznie podmiotowi, który ma przymiot stro-

ny w rozumieniu art. 28 kpa. Stąd też organ rozpatrujący wniosek winien w pierwszej kolejności ustalić, czy wnioskodawca legitymuje się przymiotem strony w postępowaniu lub ma interes prawny w ich uzyskaniu (wyrok z 25 czerwca 1999 r. NSA IV S.A. 1374/98 Lex47904). Akta sprawy i dokumenty urzędowe powinny być udostępniane stronie w siedzibie organu prowadzącego operat EGİB w obecności pracownika organu (Z. Janowicz, Komentarz, 1996, s. 186). Uprawniona osoba (strona), której umożliwiono dostęp do dokumentów zgromadzonych w zasobie, może domagać się uwierzytelnienia sporządzonych przez siebie odpisów, lub wydania jej z akt sprawy uwierzytelnionych odpisów tylko wówczas, gdy uzasadni to swoim ważnym interesem². Tym „ważnym interesem strony”, o którym mowa w art. 73 § 2 kpa, może być konieczność posiadania uwierzytelnionych odpisów dokumentów z akt administracyjnych dla potrzeb prowadzonego postępowania w sprawie lub w celu ich wykorzystania w innych postępowaniach prawnych (wyrok NSA OZ w Łodzi z 23 stycznia 1998 r., I S.A./Łd 770/96, Lex nr 31771).

Stwarzając uprawnionej stronie odpowiednie warunki do przeglądania akt i sporządzania z nich notatek i od-

pisów (art. 73 § 1 kpa), organ prowadzący operat ewidencyjny nie powinien w tym postępowaniu wykluczyć możliwości sporządzenia odpisów z dokumentów za pomocą kserokopiarki lub innych urządzeń służących do powielania i gromadzenia materiałów i informacji (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 8 kwietnia 1998 r., I S.A./Gd 1657/97, Lex nr 35920). Co prawda, artykuł 73 § 1 i 2 kpa nie przewiduje obowiązku sporządzenia przez organ administracyjny kserokopii lub odpisu akt i doręczenia ich stronie (wyrok NSA z 27 listopada 1996 r., I SA/Lu 139/96, LEX nr 28938), to jednak przyjąć można i taki pogląd, iż nic nie stoi na przeszkodzie, aby osobie będącej stroną i posiadającej dodatkowo ważny w tym interes przesłać uwierzytelnioną kserokopię wskazanego we wniosku dokumentu, obciążając ją jednak kosztami jej wykonania.

Odmowa umożliwienia stronie przeglądania akt sprawy, sporządzania notatek i odpisów, uwierzytelnienia takich odpisów lub wydania uwierzytelnionych odpisów następuje w formie postanowienia, na które służy zażalenie (art. 74 § 2 kpa). Wydane postanowienie powinno zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne (art. 124 § 2 kpa), przy czym organ administracji może odstąpić od uzasadnienia w zakresie, o którym

mowa w art. 107 § 5 w związku z art. 126 kpa.

Z inną sytuacją możemy mieć do czynienia w przypadku, kiedy z wnioskiem o udostępnienie akt sprawy wystąpi osoba, której nie przysługują przymioty strony. Wtedy nie powinno toczyć się postępowanie w sprawie odmowy wydania żądanych dokumentów (odpisów), lecz postępowanie wyjaśniające, czy wnioskodawca posiada legitymację procesową (jest stroną) uprawniającą w ogóle do złożenia wniosku w sprawie. „Złożenie wniosku przez osobę, która w sprawie nie jest stroną ani nie działa jako pełnomocnik lub przedstawiciel strony, powinno spowodować wydanie odmownej decyzji z przyczyn formalnych, tj. z powodu braku legitymacji procesowej wnioskodawcy” (wyrok NSA z 7 września 1989 r., S.A./Ka 441/89 OSP 1991/2/33 z głosem B. Adamiak).

DARIUSZ FELCENLOBEN
jest geodetą powiatowym
w Kłodzku

Przypisy

¹ Postanowienie NSA z 22 lutego 1984 r., I S.A./PO 1242/97;

² Przybysz. P., *Kodeks Postępowania Administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, Warszawa 2005;

³ jw.;

⁴ Rozporządzenie ministra rozwoju regionalnego i budownictwa z 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (DzU nr 38, poz. 454);

⁵ wyrok SN z 2 kwietnia 2003 r., III RN 51/02.

REKLAMA

www.nadowski.pl

Autoryzowany Przedstawiciel Leica Geosystems
Instrumenty Geodezyjne Tadeusz Nadowski Sp.J
 43-100 Tychy, ul. Rybna 34, tel.: 032 227 11 56, fax: 032 327 47 75
 tel.: 032 750 02 40, tel. serwis: 032 750 03 91 e-mail: info@nadowski.pl